

Sygn. akt V C 151/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Miliczu

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa T. O.

przeciwko J. S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.266,56 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V C 151/13

UZASADNIENIE

Powód T. O., działając przez pełnomocnika będącego adwokatem, w dniu 30 lipca 2012 r. skierował do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew żądając zasądzenia od pozwanego J. S. kwoty 1.339,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany dokonał u powoda zamówienia usługi – wylania stropu w domu jednorodzinnym, a następnie bez jakichkolwiek zastrzeżeń odebrał wykonane przez powoda towar i pracę, co potwierdziła własnoręcznym podpisem na dokumentach dostawy osoba upoważniona przez pozwanego. Podniósł, że na potwierdzenie transakcji wystawił pozwanemu fakturę VAT (...) r. na kwotę 4.568,40 zł, z której dochodzi części kwoty wskazanej w żądaniu pozwu, nieuregulowanej przez pozwanego, mimo wezwania go do zapłaty listem poleconym.

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Miliczu.

W dniu 25 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Miliczu wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając żądanie w całości.

W dniu 15 listopada 2012 r. pozwany, działając przez pełnomocnika w osobie ojca A. S., złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając że powód dostarczył mu łącznie 13 m³ betonu, a nie jak twierdzi w pozwie 17 m³. Wniósł także o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że w dniu 14 maja 2012 r. wylewany był beton na strop domu jednorodzinnego położonego w S.. Firma budowlana obliczyła, że potrzebne będzie 13 m³ betonu i taka ilość została zamówiona u powoda. Po dostarczeniu betonu okazało się, że zamiast zamówionych 13 m³ przywieziono ok. 9 m³ dwoma samochodami. Brakująca ilość dostarczona trzecim transportem. Ostatecznie powód obciążył pozwanego kosztami za przestój pompy i dodatkowe 4 m³ betonu. Na zlecenie pozwanego pierwotną ilość koniecznego betonu – po ponownych pomiarach - potwierdziła firma budowlana i architekt prowadzący projekt. Pozwany zwrócił się do powoda o spotkanie i wyjaśnienie sytuacji, ale bezskutecznie.

Pozwany w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 10 stycznia 2013 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w całości, wskazując że towar został dostarczony w sposób prawidłowy, tj. zgodnie z zamówieniem w łącznej ilości 17 m³, na co wskazują dokumenty w postaci dowodów dostawy i dowodu na usługę pompy, podpisane przez osobę upoważnioną przez pozwanego. Podniósł, że produkcja i załadunek betonu odbywają się elektronicznie i nie jest możliwe załadowanie betonomieszarki w innej ilości betonu niż wskazana w dowodzie dostawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany J. S., jako inwestor budynku jednorodzinnego wznoszonego w S. na działce nr (...), w dniu 10 maja 2012 r. dokonał w firmie powoda T. O. zamówienia wyprodukowania, dostarczenia i wylania na strop za pomocą pompy 13 m³ betonu. Wymagana ilość betonu została obliczona przez pracownika firmy budującej dom.

W związku z zamówieniem w dniu 10 maja 2012 r. powód wystawił fakturę pro forma opiewająca na kwotę 3.229,20 zł, którą pozwany w tym samym dniu przełał na rzecz powoda.

(dowód : wydruk z (...) z 26.07.2012 r. k. 6)

e-mail z 10.05.2012 r. k. 36;

faktura VAT (...) Forma nr (...) z 10.05.2012 r. k. 35;

potwierdzenie przelewu z 10.05.2012 r. k. 34)

Zalewanie przedmiotowego stropu miało miejsce dnia 14 maja 2012 r. (...) został dostarczony na budowę dwoma samochodami typu betonomieszarki. Wykorzystano również odrębną pompę dostarczoną przez powoda. (...) był rozprowadzany po powierzchni stropu przez pracowników pozwanego. W trakcie prac okazało się, że beton w rzekomej ilości 8 m³, przywieziony samochodem o większej pojemności, pokrył mniejszą część stropu niż beton przywieziony mniejszym transportem w rzekomej ilości 5 m³. W konsekwencji strop nie został zalany w całości i konieczne było zamówienie dodatkowych 4 m³ betonu. Po dwóch godzinach oczekiwania beton został dowieziony trzecim transportem. Wówczas zakończono prace zalewania stropu.

Żona pozwanego M. S. (1) podpisała wówczas dokumenty dostawy opiewające na 17 m³ betonu, choć od razu ustnie względem pracowników powoda kwestionowała pierwotną dostawę w zakresie ilości produktu.

(dowód: dokumenty dostawy nr (...), (...), (...) i PO 284RL

z 14.05.2012 r. k. 66-69;

zeznania świadka W. R. k. 60v.;

zeznania świadka K. L. k. 61;

częściowo zeznania świadka M. S. (2) k. 61)

częściowo zeznania świadka M. T. k. 62;

częściowo zeznania świadka W. W. k. 62-63)

W zakładzie powoda beton jest produkowany i załadowywany na samochody w systemie elektronicznym. Samochody transportowe są wyposażone w (...)y.

(dowód: zeznania świadka M. S. (2) k. 61;

zeznania świadka M. T. k. 62;

zeznania świadka W. W. k. 62-63)

W dniu 15 maja 2012 r. powód wystawił pozwanemu ostateczną fakturę VAT na kwotę 4.568,40 zł z terminem płatności do dnia 22 maja 2012 r.

(dowód: faktura VAT nr (...) z 15.05.2012 r. k. 7)

Pozwany odmówił zapłacenia różnicy, kwestionując ilość dostarczonego towaru i kilkakrotnie zwracał się do powoda z prośbą o spotkanie w miejscu inwestycji i wyjaśnienie powstałych rozbieżności. Pierwszy e-mail w tym zakresie wysłał do powoda w dniu 21 maja 2012 r.

(dowód: e-mail z 21.05.2012 r. k. 36;

e-mail z 02.07.2012 r. k. 33)

W dniu 2 lipca 2012 r. powód wystosował do pozwanego przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 1.339,20 zł.

(dowód: pismo powoda z 02.07.2012 r. k. 13)

Do wykonania stropu prefabrykowanego typu T. przy realizacji domu pozwanego potrzebne było 10,79 m³ betonu. Faktyczne zużycie betonu mogło być o 5 % większe.

(dowód: częściowo wyliczenie D. Z. z dnia 29.06.2012 r. k. 37;

opinia pisemna biegłego Z. I. z 03.04.2013 r. k. 78-82;

opinia pisemna uzupełniająca Z. I. z 21.05.2013 r. k. 105;

opinia ustna uzupełniająca Z. I. z dnia 28.02.2014 r. k. 144)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie jedynym i zasadniczym elementem sporu była ilość (...)faktycznie dostarczona przez powoda pozwanemu w dniu 14 maja 2012 r. Pozwany zarzucił, że powód nieprawidłowo wykonał swoje zobowiązanie i dostarczył przy pierwszym transporcie mniejszą ilość (...)niż wynikało z zamówienia, co wiązało się z koniecznością późniejszego uzupełniającego domówienia 4 m³. Powód, w oparciu o treść dokumentów dostawy, twierdził, że dostarczył pozwanemu 17 m³ (...) i w związku z tym żądał zapłaty za dodatkowe zamówienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 505 § 1 k.p.c. w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym traci moc, a przewodniczący wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie powodowi sprzeciwu wraz z wezwaniem na rozprawę.

Podstawę prawną powództwa stanowią przepisy art. 535 k.c. oraz art. 750 k.c. w zw. z art. 735 § 1 k.c. Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powód wywodził bowiem w niniejszej sprawie, że wiązała go z pozwanym umowa sprzedaży (...) i przedmiot umowy został dostarczony pozwanemu na wskazane miejsce. Dla oceny zasadności powództwa zastosowanie znajdują również przepisy dotyczące umowy świadczenia usług, do której z mocy odesłania zawartego w art. 750 k.c. stosuje się przepisy o zleceniu. Powód dochodził bowiem również innych należności, związanych ze świadczeniem usług transportowych i związanych z wyładunkiem towaru – pracą pompy i jej obsługą przez pracownika powoda.

Jako że umowa sprzedaży została zawarta przez powoda, mającego status przedsiębiorcy i pozwanego będącego konsumentem, mamy w niniejszej sprawie do czynienia ze sprzedażą konsumencką, w przypadku której nie stosuje się przepisów o odpowiedzialności za wady rzeczy sprzedanej przewidzianej w art. 556 – 581 k.c., lecz przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141 poz. 1176 z późn. zm.), a zwłaszcza art. 8 i 9 tej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia (art. 8 ust. 4 ustawy).

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy kupujący traci uprawnienia przewidziane w art. 8, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że powód dostarczył towar w postaci (...) w mniejszej ilości niż wynikało to z zamówienia, a co za tym idzie pozwanemu – który w terminie zakreślonym w art. 9 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej zawiadomił powoda o ilościowej niezgodności towaru z umową – przysługiwało uprawnienie żądania obniżenia ceny, które przybrało postać zarzutu w sprawie o zapłatę dalszej ceny sprzedaży.

Powód formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferował jedynie jako dowody i dokumenty prywatne w postaci faktur VAT i dokumentów dostawy, podpisanych również przez żonę pozwanego oraz zeznania świadków, będących jego pracownikami. Podkreślić w tym miejscu należy, że dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych. Pozwany zakwestionował podnoszoną przez powoda ilość towaru i zaoferował na poparcie swojego stanowiska dowody z zeznań świadków, w tym osoby, która dokonywała pierwotnego wyliczenia potrzebnej ilości (...), dokumentu wyliczenia zużytej ilości (...) sporządzonego przez projektanta oraz opinię biegłego sądowego z zakresu budownictwa.

W tej sytuacji na podstawie art. 505(7) k.p.c. Sąd na rozprawie w dniu 22 lutego 2013 r. postanowił rozpoznać niniejszą sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Zdaniem Sądu całokształt zgromadzonych dowodów potwierdza stanowisko pozwanego. Decydujące znaczenie dla takiego wniosku ma opinia biegłego sądowego sporządzona w niniejszej sprawie. Biegły – po przeprowadzeniu wizji lokalnej - kategorycznie i konsekwentnie wskazał, że ilość betonu zużyta do zalania przedmiotowego stropu

nie mogła być większa niż 10,79 m³ z uwzględnieniem 5% marginesu błędu. Podkreślił, że strop prefabrykowany typu T.ma ściśle określone parametry elementów składowych i nie ma możliwości swobodnego manewrowania tymi wielkościami w taki sposób, by zwiększyło to zużycie masy betonowej potrzebnej do jego wypełnienia. Stąd dla oceny zużycia (...)na zalanie konkretnego typu stropu istnieją stałe przeliczniki. Biegły wskazał także, że ani dodatkowe dobrojenie stropu, ani niezakończenie dekli na końcowe pustaki stropowe – jak zarzucał powód - nie mogły spowodować zużycia dodatkowych 4 m³ (...).Jednoznacznie argumentował, że warunki techniczne określają betonowanie stropu na wysokości górnej granicy płaszczyzny pustaka stropowego. Wykonanie tzw. wylewki na poziomie 4 cm – jak zarzucał powód – w ocenie biegłego byłoby sprzeczne z zasadami sztuki budowlanej i narażałoby inwestycję na dodatkowe obciążenie, co byłoby niebezpieczne i zupełnie nieekonomiczne dla inwestora. Opinia biegłego, uzupełniona zarówno na piśmie jak i ustnie, jest dla Sądu przekonująca. Biegły ostatecznie szczegółowo umotywował swoje stanowisko, uzasadnił sposób oraz podstawy opracowania opinii, a w opinii uzupełniającej odpowiedział na zarzuty złożone przez stronę powodową. Zauważyć należy, że powód ani jego pełnomocnik – prawidłowo zawiadomieni - nie stawili się na rozprawie, podczas której biegły składał ustną opinię uzupełniającą, przez co pozbawili się możliwości zadania biegłemu dodatkowych pytań. Nie składali też – po sporządzeniu opinii w sprawie – żadnych dodatkowych wniosków dowodowych.

Z opinią biegłego koreluje pisemne wyliczenie dokonane przez projektanta pozwanego, który dokonał szczegółowych pomiarów stropu w dniu 29 czerwca 2012 r.

Nie bez znaczenia dla ustalenia powyższej okoliczności pozostają również zeznania świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, którym w zakresie w jakim stanowią podstawę ustaleń faktycznych w sprawie Sąd przyznał przymiot wiarygodności. Z zeznań tych wynika, że dostarczony przez powoda (...)zużyty został wyłącznie do zalania stropu budynku jednorodzinne go pozwanego. Potwierdzają to również świadkowie zgłoszeni przez powoda, którzy uczestniczyli w dostawie (...)

Z powyższego wynika, że do zalania przedmiotowego stropu zużyto faktycznie nie więcej niż 13 kubików (...), za które pozwany zapłacił powodowi jeszcze przed realizacją zamówienia, co było okolicznością niesporną w tej sprawie. Nie miało zaś znaczenia dla rozstrzygnięcia ustalenie, na jakim etapie i w jakich okolicznościach doszło do uszczuplenia masy (...) czy podczas jego produkcji i załadunku, czy podczas transportu. Twierdzenia powoda i jego świadków o elektronicznym sterowaniu produkcji i załadunku betonu oraz fakt wyposażenia samochodów powoda w (...)w świetle dowodów przedstawionych przez pozwanego – nie były wystarczające dla uwzględnienia jego racji.

Sąd przyjął również, że e-mail pozwanego z dnia 21 maja 2012 r. stanowi zawiadomienie, o którym mowa w art. 9 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c. Uwzględniono przy tym, że pozwany poniósł koszty zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej wysokości 1.266,56 zł.